

dringsforslaget forkerte. De lyder saaledes: „Udvalget kan ganske slutte sig til Ministerens Forslag om de strengere Bødestraffe, men maa af Hensyn til Publikums Sikkerhed yderligere kræve, at Køretilladelse for stedse fratages enhver Fører, der har kørt Motorvogn i beruset Tilstand“. Det er forkert, thi efter Forslaget, som det ærede Udvalg selv har formuleret det, staar der: Domstolene skal gøre det, enten for bestandig eller for et vist Tidsrum, ikke under 6 Maaneder. (Afbrydelse: Nej, Nej). Jeg forstaar godt, at Udvalget er kommet til at skrive det anførte; for disse Bemærkninger var skrevne før det sidste Møde — det gaar jeg ud fra; jeg søger at give en Forklaring —, og ved sidste Møde blev Bestemmelsen ændret saaledes, at Køretilladelsen ikke nødvendigvis skulde mistes for bestandig, men at det ogsaa kunde ske, at det kun blev for en kortere Tid, idet der var en mild Engel, der i dette Tilfælde svævede over Udvalget.

Ulrich: Jeg kan ikke give den højtærede Justitsminister Ret i hans Betragtninger. Efter min Opfattelse, og den falder ganske sikkert sammen med det samlede Udvalgs, vil den Bestemmelse, vi har indsat i det Ændringsforslag, vi har stillet, betvirke, at Køretilladelsen skal fratages den, der har kørt Automobil i beruset Tilstand. Den paagældende Bestemmelse kan ikke referere sig til Begyndelsen af Paragraffen, saaledes som den højtærede Justitsminister mener. Jeg vil i den Anledning gerne oplæse hele Paragraffen, som den nu kommer til at lyde. Der staar i Begyndelsen: „Har en Fører af et Motorkøretøj med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed forvoldt Skade paa Person eller Gods og derfor idømmes Fængselsstraf, skal Retten til at være Fører ved Dom frakendes ham enten for et bestemt Tidsrum, dog ikke under 6 Maaneder, eller for bestandig. Var tiltalte ikke berettiget til at føre Motorkøretøj, skal det i Dommen bestemmes, at han i et tilsvarende Tidsrum ikke maa faa Kørekort udfærdiget. Det kan derhos, saafremt der af Anklagemyndigheden nedlægges udtrykkelig Paa-stand derpaa, i Dommen bestemmes, at det Motorkøretøj, hvormed den uforvarlige Kørsel har fundet Sted, i et af Retten fastsat Tidsrum, dog ikke for længere Tid end 6 Maaneder, ikke maa benyttes. Under ganske særlige Omstændigheder kan Justitsministeren dog meddele Tilladelse til Køretøjets Benyttelse forinden Fristens Udløb. Saadan Frakendelse af Retten til

at være eller blive Fører“, som ovenfor nævnt... (Justitsministeren: Næmlig for bestandig eller for et længere Tidsrum, dog ikke ringere end 6 Maaneder). Dette har i alt Fald absolut ikke været Udvalgets Mening. Det har været Udvalgets Mening, at Tilladelsen skulde fratages for stedse. Naar den højtærede Justitsminister nu mener, at dette „skal ske“ gaar tilbage til enten for bestandig eller for 6 Maaneder, vil jeg antage, at Udvalget vil forbeholde sig at stille et saa tydeligt Ændringsforslag til tredje Behandling, at Misforstaaelse ikke kan finde Sted paa dette Omraade.

Justitsministeren (Rytter): Ja, det er jo godt, at dette Spørgsmaal er kommet frem. Jeg maa rigtignok sige, at jeg forstod Situationen i Udvalget saaledes, at man var tilfreds, naar Bestemmelsen blev indføjet paa den Maade som sket. Jeg forstaar ellers heller ikke Udvalgets Stilling til Dispensationsbestemmelsen. Man siger i Betænkningen, at der maa gives Justitsministeren Dispensationsret i særlige Tilfælde. Vil den ærede Ordfører vise mig denne Dispensationsret? Denne Dispensationsret vil det ærede Medlem ikke kunne vise mig. Bestemmelsen herom gik efter min Mening ud i Udvalget, netop fordi man overlod Afgørelsen til Domstolene. Efter min Mening kan der overhovedet ikke være Tvivl. Naar der staar: Saadan Frakendelse af Retten til at være eller blive Fører kan ogsaa ske i det og det Tilfælde, maa det selvfølgelig referere sig til den Frakendelse, der er Tale om i det foregaaende, nemlig enten for bestandig eller for et begrænset Tidsrum, ikke under 6 Maaneder. Det mener jeg, der ikke kan være mindste Tvivl om. Men ved Siden deraf finder jeg, at det vilde være overordentlig strengt at fastsætte, at det skal være for bestandig. Udvalget, der i sine Bemærkninger holder sig til denne meget strenge Opfattelse, siger da ogsaa, at der i særlige Tilfælde skal gives Justitsministeren Dispensationsret. Jeg glæder mig til at se det ærede Medlem vise mig denne Dispensationsbestemmelse for Justitsministeren. Thi hvis man endelig vil fratage Retten for bestandig, er det naturligvis bedre, at Justitsministeren faar en saadan Dispensationsret, end at der overhovedet ingen Dispensation kan finde Sted. Men jeg synes overhovedet, at en saadan Bestemmelse, ogsaa med Tilføjeelse af Dispensationsret, er for streng. Jeg har set et Tilfælde, hvor en Mand havde gjort sig skyldig i den paa-